

REDACTIA

nr. Doak Peronez-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Anul Austro-Ungaric:

pe un an 20 cor. — pe 6

pe 10 cor.; pe 1/2 an 10

cor.; pe 1 luna 2 cor.

An de Duminică pe un

— 4 coroune.

Pentru România și

trănatate pe un:

40 franci.

Subscripțiunile se acceptază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Doak Peronez-u. Nr 8

INSERȚIILE:

Se plătește în avans:

pe 14 zile 1 corouă — pe 1

pe 10 zile 1 corouă — pe 5

pe 3 zile 1 corouă — pe 1

pe 1 zi 1 corouă.

Atât abonamentele cât și

inserțiile sunt a se plăti

înainte în Arad.

Scrisorile nefrancate nu se

primesc.

Monores non mutant mores!

Brașov, Noemvrie 1900.

(a.) Demisiunea dlui Virgil Onițiu

În postul de director al școlilor noastre medii din Brașov a pus în mare agitație sentimentul și opinia publică românească. Pentru că având ce și-l luseră aceste școli sub conducerea bravului director și a medicului corp profesoral, umpluse de bucurie și de mândrie inimile tuturor Românilor, — iar acum, afară de doială și incapăținată elica troacărea — precum și de mituiții protectori dela Sibiu, toată lumea este îngrijorată și aprobă ținuta directorului, originita de întreg corpul profesoral. Organul Archiepiscopului singur se întrupează să gazduiască imoralul producător spiritual al mahalagiului din Scheiu. Faptul acesta ne aduce aminte de puterea aurului lui Jugurta asupra senatorilor romani și ne intristează. Dar tristărea noastră trece în fața frumseții etice, ce caracterizează pășirea dlui Onițiu și a colegilor săi, precum și acordul opiniei publice în privința acestei pășiri. Punând la o parte pentru un moment toate îngrijirile, ce ni-le întrupează criza liceului nostru, vom căuta să scoatem la iveală această frumsețe etică, siguri fiind, că prin asta sufletul nostru va fi pe deplin recompensat pentru lovitura, de care a fost zguduit.

Precum dl Onițiu însuși mărturisește, dinaintea a fost surprins, când înainte cu șase ani, efortia școlilor la conerezut postul de director. Dar nu numai dînsul, ci și prietenii săi de principiu și multa lume a rămas surprinsă atunci. Nu că doară această lume nu ar fi avut deplina încredere în spiritul lui de conducere, ci tocmai fiindcă cunoștea virtuțile și caracterul lui cel distins și fiindcă chiar în punctul acesta era prea pronunțat antagonismul între dl Onițiu și între cei ce dedeau tonul fie în corporațiunile administrative din Brașov, fie în consistorul din Sibiu. Căci atunci, ca și acum, în eforie și în consistor se cultiva cu toată rîvna duhovnicească sistemul „capului plecat”. Servilismul în sus și fața de străinul puternic și despotismul în jos sunt resoznele, de care se conduceau atunci și se conduc și acum acele autorități școlare și bisericești.

Trăind deci în mijlocul curentului, care pretindea: „*Da-te după pîr, ca bine să-ți meargă și pe ace t pămînt*” și știind noi foarte bine, că cine nu merge cu acest curent e luat la ochi, este dat în lături, este prigunit și nu poate face carieră la noi, cum nu putuseră face nici un protopop ca S. Popescu, nici profesori ca G. Bogdan-Duică și Ghița Pop, — cu drept cuvînt am trebuit să rămănem surprinși de distincția ce i-se făcuse dlui Onițiu, și am avut zile de bucurie căci la această distincție vedeam triumfând binele asupra răului, virtutea asupra abaliciunii. În viața publică sunt rari

de tot casurile, ca cineva, fără să-și vînda conștiința, să fie ridicat la rang și la putere chiar de aceea, pe cari până atunci îi combatuse mai cu energie. Și astfel lucrase dl Onițiu.

De sine în eles însă, că elica troacăreașă și consistorul încă își dăse bine seamă de alegerea făcută, și de aceea erau destul cari nu se puteau împăca cu situațiunea, aveau rezervele cuvenite și peste tot nu credeau, că noul director va putea trăi multă vreme în armonie cu „cei dela putere”. Căci nu se împăca așa cu focul. Își poate ori și cine închipui sila morală, ce a trebuit — propter bonum pacis — să și-o facă un bărbat de talia dlui V. Onițiu, ca să poată trăi și munci în compania triumviratului dela Sfântul-Nicolae din Scheiu. El, tînerul învățat de focul libertății și al reformelor salutare, el, entusiastul și idealistul fără seamă să ajungă sub strășina mamelucilor, alături de cei ce își bat joc de idealisti și de entusiști!

Fără îndoială, că pentru binele păcii și de dragul școlii mult a trebuit din al său să jertfească dl Onițiu și între altele noi ne aducem aminte, că de neplăcut îi atinsese imputarea, de altfel destul de fină, ce i se făcuse în acest ziar, când cu votul dat la alegerea de mitropolit. Dar, în cele din urmă, duhul cel bun nu poate fi înăbușit în omul de caracter, precum nici puterea soarelui nu poate fi nimicita de umbra unui nor. Ceea-ce oamenii sistemului „capului plecat” nu pot să priceapă, ceea-ce oamenii mici de suflet nu pot să facă, aceea a dovedit-o directorul V. Onițiu prin actul său de demisiune. Căci el a arătat, că este o deprindere greșită a crede, că rangurile schimbă moravurile.

Avînd în vedere pildele mărețe din istoria popozrelor, el încă a ținut să demonstreze Românilor, că pentru cei ce vîsc a face bine, pentru cei ce nu-și vînd conștiința și libertatea de convingere, rangurile, funcțiunile nu sunt privilegii de corupțiunea, de schimbarea bunelor deprinderi, ci dimpotrivă: oessiuți binevenite de a lucra cu mai mult succes pentru binele neamului românesc. Ne doare mult pierderea, ce trebuie să o îndure liceul nostru în conducere, dar avem mîngăerea, că societatea românească a profitat un exemplu rar de firmitate în caracter și de virtute bărbătească. Până când oare vom mai tolera între noi curentul imoralității publice, susținut și susținător de nulițăți și de imbecili!

Certe și împăcări. E vorba de partidul Kossuthist, și de întîmplările din sîrul celor două fracțiuni ale acestui partid.

După cearta dintre Ugron și Polonyi în parlament, acest din urmă și a dat demisiunea din clubul ugronist, împreună cu Szalay Károly, declarînd totodată că rămîn pelângă ideale lor independiste.

Ceea-ce va să zică, fracțiunea Ugron s'a fracționat și din sîrul său s'a născut acum fracțiunea Polonyi Szalay, care numără 2 membri, pe_cănd fracțiunea-mamă a rămas cu 6 membri.

În coesalită tabără independistă, Kossuthistii s'au împăcat cu Fötvös Károly, care

se desfăcuse de ei când cu votarea legilor politico bisericești; dar pe care îl sîrbătorește acum pentru că a publicat o bucurie întrară de valoare: „*In jurul Balatonhúti*”.

Aceasta e situația independistă în pre jma alegerilor distale.

Raportul Dietei. În sesiunea de Sămbătă (17 l. c. n.) a camerei deputaților, președintele Perczel Dezső a prezentat camerei raportul despre întîmplările și lucrările acesee în decursul sesiunii a IV-a a perioadului parlamentar 1896—1901. Partea primă a raportului conține date privitoare la deschiderea sesiunii și la constituirea biroulului și a diferitelor comisii; iar datele relative la țesutul „părinții” patriei în rezultat, sunt următoarele: în eorgarea sesiunii a patra au abzis de mandat trei deputați, și au murit patru; alegeri noui sau parțiale de deputați au fost șapte, iar cercuiri vacante au rămas două.

I s'au prezentat camerei în această sesiune 20 noui proiecte de legi, între cari: ministrul-președint și ex-ministrul de interne a prezentat șase; ministrul de agricultură — șase; cel de justiție — unul; ministrul de comerțiu — patru și cel de finanțe — trei; ministrul de război și al învîșămîntului public — nici unul. Propunerii ministeriale și de altă natură s'au prezentat: 22. Afară de acestea, camera a mai isprăvit și alte agenda; precum: interpelații, rapoarte în casuri de incompatibilitate, concluse în diferite cauze, adrese și petiții diferite, urmate în număr de 237, dintre cari s'au rezolvat vro 45.

Camera, peste tot, a ținut în sesiunea a patra: 44 ședințe.

Sesiunea ordinară a parlamentului român se începe cu ziua de 28 Noemvrie st. n. Textul mesajului de tron, prin care se va face deschiderea sesiunii, s'a formulat deja în consiliul de miniștri din zilele trecute.

Gospodărie patriotcă.

Opinia publică maghiară e viu agitată de situația economico-financiară a Budapestei, „fő és szék város”; și presa se tînguiește pe toate tonurile în fața situației create de gospodăria centrală.

Nu se cerea o adîncă perspicacitate pentru a se prezice actuala stare de lucruri considerînd avîntul forțat ce îi fusese impus acestui oraș de feloșii nostri compatrioți șovinisti.

„Părinții” capitalii își pusese de gînd, nici mai mult nici mai puțin, decât să întreaacă Parisul, căci Viena, sunt destul între ei cari cred c'au intrăcut-o în înfășișare și splendoare.

Nu vorbim aci de decedența morală în care Budap-sta se zice că ar fi intrăcut multe orașe universale vorbim numai de aparențele pentru cari atât de mult dau de obicei capet le secl, pentru cari atât de mult s'a cheltuit în orașul unde e așezat răposatul Kossuth Lajos. Am ajuns să vedem o capitală frumoasă, ce e drept, cu care se fulesc cei ce au lucrat la aceasta, — dar vorba Românilor: fală goală strășită ușoară!

Și de fapt proverbul românesc se potrivește admirabil în cazul de față, căci cassa comunală se apropie de faliment.

A mai contribuit înse la aceasta și împrejurarea că s'au fă ut stăpîni peste

contocirea afacerilor orașului o seamă de clicași, clice ovreo-maghiare, cari s'au priceput așa de bine să-și facă afacerile, înrăt din gara falimentului comuna nu mai poate scăpa decât măriind imposibilele comunale cu suma de două milioane de coroane.

Acest mijloc amărăște peste măsură pe contribuabili și îi îngreunază cu atât mai mult, cu cât piața fiind în suferință de bani, negoțul stagnează, veniturile scad; iar la aceasta a mai contribuit și împrejurarea că maghiarii s'au apucat să tragă deget cu Austria și în special cu Viena. Și în așa situație imposibile să se urce?

Ziarele maghiare vîd cu mare îngrijorare starea de lucruri, și cer, ca singura soluție salvatoare, intervenirea și ajutorul guvernului.

Eată habul autonomiei comunale, sub regimul ovreo-șovinist!

Legea numirei comunelor.

În parlamentul din Budapesta, într'una din zilele din urmă a sesiunii încheiate, deputatul Endrey Gyula a interelat pe ministrul Széll asupra întîrzierii executării numitei legi. Răspunsul dat de primul ministru credem că prezintă oarecare interes.

Eată un fragment din acel răspuns, caracteristic pentru modul de a vedea a primului ministru în această chestiune:

„S'a ordonat ca să fie luate la rînd toate orașele cu magistrat regulat, din întreașa țară, cari au același nume, deoarece primul scop al acestei legi este ca numele similare să fie astfel combinate ca să e fiezeze pentru fiecare comună un nume corăspunzător trecutului său istoric și împrejurărilor locale”.

Și cu toate că Endrey a protestat contra modului de a vedea și de a judeca a primului ministru, spunînd:

„Pentru aceea am adăis această lege, ca Brassó să fie Brassó iar nu Kronstadt și ca din Nagy-Szeben să nu se facă Hermannstadt. Comitatul Pest-Pilis nu are nevoie de maghiarisare”, — majoritatea a luat spre știință răspunsul.

Oricare ar fi considerațiunile cari l'au silit pe Széll să facă declarațiunile de mai sus, nu putem să nu vedem că aci e vorba de o tendință de a mai strînge întru căt-va năbădăile șovinismului.

Din Dietă.

— Ședința dela 17 l. c. —

Ambele camere ale parlamentului ugar: au avut Sămbătă câte-o ședință scurtă și cea din urma din sesiunea a patra (penultima în acest period electoral).

În camera deputaților, cari de data asta erau într'un număr neobiceznuit de mic, s'a trecut peste un singur obiect: s'a cetit adecă rescriptul prea înalt, prin care s'a declarat încheiată

sesiunea a patra, și deschiderea sesiunii a cincia (ultima din periodul actual) s'a anunțat pe mâine, 20 l. c. n.

Ședința în casa magnaților s'a deschis în prezența a vr'o 12 membri, prin vice-presedintele *Ernușt Kelemen*, care a prezentat magnaților un teanc de acte și rapoarte, precum și re-descripte despre acte dezbătute în camera deputaților. După asta s'a cetit și magnaților rescriptul Monarchului despre încheierea sesiunii penultime a acestui period parlamentar.

Din România.

Procesul complotului bulgăresc.

La ordinea zilei este interogatorul acusatilor.

Acusatul Alex. Trifanoff dă lămuriri asupra întrevederii lui cu Boris Sarafoff. Toată convorbirea a urmat asupra scopului final, liberarea Macedoniei.

Revoluția în Macedonia a fost decisă pentru Iunie 1900.

Pentru a se produce însă o diversiune, trebuia făcută o lovitură teribilă, care să inspăimânte peninsula Balcanică. Trifanoff a propus să se agite chestia ovrască, Sarafoff i-a ris în nas și l'a făcut „idealist”. Mijlocul este mai grandios: să se omoare regii României și Serbiei.

Se citește o scrisoare a lui Sarafoff către Marcu Bosneacoff, în care este vorba de „marele secret”, adică de omorirea Regelui Carol, și de cele două spargerii, la cărciumarul Stefanow și la doamna Velicu pentru a se procura bani.

Acusatul recunoaște, ca și Karambuleff, protocolul ședinței Comitetului din București, în care se vorbește de articolul din Peninsula Balcanică.

Acusatul Trifanoff istorisește apoi cum au conceput planul pentru omorirea lui Fitowski și cum s'a executat crima.

Interogatorul în general nu prezintă un interes deosebit de oare-ce întrebările se referă la fapte elucidate deja de instrucțiune.

Mai importante sunt următoarele întrebări ale d-lui profesor Dr. Babeș, prim-jurat:

— Care-i motivul, care a determinat pe Trifanoff să-și deschiză justiției tot sufletul?

— Convingerea că Sarafoff nu urmărește acel ideal sfânt, care m'a entusiasmă pe mine și pe ceilalți.

— Atunci cum de s'a pretat să se facă instrumental la omorirea lui Fitowski?

La această întrebare, Trifanoff răspunde printr'un adevărat discurs: el a fost entusiasmă de cuvântările lui Sarafoff, care a știut să-l înflăcăreze și să-l intereseze asupra soartei demne de plăns a Macedo-

niei. Mai târziu a putut constata scopul ce urmărește Comitetul.

„Pe atunci n'aveam ochi de văzut, n'aveam urechi de auzit. Am urmat planurile lui Sarafoff și m'am simțit chiar onorat că mi-a încredințat presidenția Comitetului”.

Trifanoff zugrăvește ast-fel pe Sarafoff:

— Un om destul de inteligent: abil falsificător, abil spărgător, bun orator și „bun” patriot! (Mare senzație. Ilaritate).

La o întrebare a apărătorului Sipsom, dacă Comitetul suprem din Sofia se bucură de toleranța și sprijinul autorităților din Bulgaria, acusatul răspunde că este tolerat nu știe însă dacă este și sprijinit.

De asemenea acusatul declară că n'a cunoscut, nici n'a văzut obligațiunile pentru împrumutul național, emise de comitetul suprem din Sofia.

Cetirea textului acestei obligațiuni produce mare ilaritate în public. Într'adevăr se promite deținătorilor marea cu sarea și plata la luarea Macedoniei!

Stoian Dumitroff, asasinul lui Mihăileanu își începe depunerea cu voce înceată cu ochii plecați și pare că recitește un rol studiat mai dinainte.

Dumitroff spune, că în cărciumă la Pop-Arsoff, să stringeau mai mulți bulgari și vorbeau lucruri patriotice.

Stoian Dumitroff tăgăduiește că a fost pus la cale de altii să ucidă pe Mihăileanu.

Președintele spune că pentru a se explica cauza acestor tăgădueli va pune să se dea citire corespondenței secrete întreținută în tichisoare între Alexoff și Dumitroff și prin care primul ruga pe cel de al doilea să revină asupra declarațiilor sale.

Di Lazăr Duma, interpret, dă citire scrisorii în bulgărește.

Alexoff recunoaște scrisoarea în care scrie lui Dumitroff: „Stoiane, îți sărut ochii; dacă ești bun Macedonean, revină asupra declarațiilor tale, las-ne, pe mine și pe Peteff, de o parte”, dar spune că parte din scrisoare e scrisă de Trifanoff.

Cu toate insistențele președintelui, care face apel la sentimentele lui umanitare, Dumitroff continuă să tăgăduiască că a fost pus la cale de alt-cine-va să comită crima și că a lucrat din propriul lui îndem.

Din străinătate.

Principele de Orleans în acțiune. Din capitala Franței se anunță, că în timpul din urmă principele de Orleans a pornit o nouă acțiune pentru promovarea scopurilor sale în Franța. A dat anume îndrumări comitetului roialist din Paris, ca acesta să înceapă numai decât cea mai energetică acțiune în interesul roialismului. — În urma acesteia în orașele mai mari ale Franței în curând se vor ține adunări roialiste, cari sigur vor avea ca rezultat, cel puțin, o agitație pronunțată în spiritele din țară.

durabilă decât cea cumpărată, ear' a doua pentru-că femeile în timpul cât torc și țes, și așa n'ar pute câștiga bani, pe care-i cruță prin aceea, că nu vor trebui să-și deie altora pe pânză! Și așa-i și aci: chiar de ar lucra mai mult, încă e câștig! Dar' mai e și partea morală: femeia având aceste lucruri, e mai legată de casă și nu va petrece timpul în povești și lene, pe la vecine, povești cari sunt începutul multor nefericiri!

Acum după ce vedem, câte trebuie să știe o femeie ca să se poată numi economă bună, ne vom da seamă că la însușirea acestor cunoștințe a tuturor, ne trebuie timp, voință, stăruință, diligență mare, și că nici odată nu e permis să credem că știm destul, deoarece-ce ca pe ori-care cale a perfecțiunii, și în ale economiei ne trebuiește experiență, multă experiență, o experiență ce nu ni-o putem câștiga în școală, unde se propun studii variate, ear' pe terenul economiei abia se poate indica în mic resumat direcțiunea care trebuie urmată acasă, în praxă.

Muncă dară, muncă din greu și cu mâ-nile proprii și interesare de multe de toate se recere, pentru-ca pe lângă cunoștințele poate frumoase teoretice, să și devii economă bună, muncă, care nu numai nu „de-josește” pe o femeie ori cât de bine educată, dar' o chiar înalță!

Irlandezii și Krüger. În Anglia și în deosebi în Londra a produs mare senzație și amărăciune o telegramă de felicitare, ce cluburile politice irlandeze împreună au trimis o presidentului Krüger la Port-Said. Depeșă din chestie, în care în mod neobișnuit până acum se manifestează *ura în potrive* Englezilor, — sună astfel:

„Poporul acela, care de mulți ani geme în catușele, în cari acum și pe poporul D-voastre vor să-l împingă, — îți trimite felicitările sale. Noi, două rase, osândiți suntem, ca prin arme să ne recăștigăm libertatea. Din adâncul inimii noastre simpatism cu D-Ta și cu poporul D-Tale, și dorința noastră cea mai ferbinte este: oh, de-ați reuși a convinge națiunile străine și guvernele lor despre dreptatea cauzei D-voastre și prin aceasta să puteți opri, ca Englitera să cuteze a încerca mai nou să întreprindere de bandă împotriva patriei D-Tale. Plutocrația engleză este singura cauză a ostilităților: aceasta e pricina dujmăniei dintre două popoare de aceeași rasă”.

Partea literară

ZECE MAIU

CUVÎNTARE

de

D. A. STURDZA,

Membru al Academiei Române.

(Continuare).

V.

Pe lângă aceste greutateți veni un alt factor, ca să încerce situațiunea europeană: interesele marilor puteri. Ceea-ce „Message-rul” din Petersburg indica numai pentru Rusia în Octomvrie 1875, se accentuă în Mai 1876 cu colorii mai vii pentru Rusia ca și pentru celelalte puteri, însă pentru fiecare în mod atât de diferit, încât acțiunea lor comună devenia foarte greoaie.

Franția și Italia stau într'o atitudine rezervată, căci ele nu aveau interese imediate în Peninsula-Balcanică.

Nici Germania nu căuta a-și lega acțiunea sa de treburile Orientului. Marele cancelar era ocupat cu deservirirea și totărirea căldurii celei noue a Imperiului German. Politica urmată de Principele Bismarck consta în a menține pacea, ceea-ce necesita trei lucruri: a nu provoca, a fi gata de a se arăta în caz de atac, și a nu se meateca în certuri prea depărtate de sfera intereselor germane celor mai imediate. Între aceste din urmă cancelarul număra și cestiunea Orientului. În această privință el a făcut adese declarațiunile cele mai formale și mai netede, și purtarea lui în diferite împregiurări a dovedit, că nici odată nu s'a depărtat de linia trasă și făcîș declarată. Principele imperial german scria în 24 Maiu (5 Iunie) Principeiui Carol: „Noi Germanii nu

avem nici un interes direct în cestiunea „Orientului: gândim numai să protegem acțiunea pe compatrioții nostri”; și în 15 (27) Septemvrie lordul Odo Russell comunică dîn Berlin lordului Derby: „Atitudinea guvernului german în privirea Turciei este rezervată”; și expectantă, precum a fost dela început. În ce privește Anglia, Principele Bismarck „este gata a sprigini sforțările guvernului „M. S. îndreptate în interesul general „păcii și al progresului”.

Dintre toate puterile Rusia și din Rusia Austro Ungaria aveau interesele cele mai imediate în Peninsula-Balcanică. Anglia era atinsă în mod indirect de cele se petreceau în provinciile europene ale Imperiului Otoman.

Fără a apăsă Turcia cu căldura și deciziunea care îi trăsese linia sa de purtare în timpul războiului Crimeei, Anglia, cu terese de prima ordine în lumea mahomedană, concentrate în Indii și Egipt, și în pozițiunea comercială dela istmul Suez, — priveghia, ca acțiunea rusească să se lățească și să nu preempționească „Anglia doria și cerea o ameliorare a guvernării interne a Turciei, dar' nu admitea strugerea Imperiului Otoman.

Austro-Ungaria era dintre puterile mai apropiată de câmpul confragațiunilor locale. Poporul slav din Bosnia și Hercegovina era de aceeași rasă ca și poporul din Croația și Slavonia. Numeroase interese politice și comerciale siliau pe acest imperiu să nu stea impassibil în fața împlinirii ce se desfășurau; el tindea a stinge focul ear nu a l aprinde. În 1854 el pusesese însemnate Rusiei și ocaziunase retragerea armatei rusești de la Dunăre.

Rusia purta-e dese războaie, ale căror rezultate fuseseră favorabile extensiunii sale teritoriale și situațiunii creștinilor puși ai Sultanului. Era vederat, că în imperiul dela Nord vroia să facă un pas înainte în realizarea programului său.

În afacerile tarcești, Rusia stătea în primul rang. Ea căuta sau să stăpânească puterile cele mari spre o acțiune comună în contra Turciei, sau să izbutească să mână singură în fața ei, cu mandat deșă sau tacit al Europei.

Importa Rusiei să se asigure mai mult de neamestecul Germaniei. Acest țel ușor de atins. Ceea-ce era mai greu obținut, pentru-ca Rusia să facă un pas decisiv înainte, era o înțelegere între Rusia și Anglia, între Rusia și Austro-Ungaria. Diplomația rusească reuși pe deplin în compania ei, de a liniști pe amândouă cele mari puteri.

(Va urma).

Pe ilustrate.

Arad, 18 Noemvrie.

I. Amică! Sâmbătă seara tinerii aradană: profesori, tineri advocați, călători dați de advocați, funcționari de bancă dela consistoriu, a aranjat o petrecere cu dans. Au avut ideea să ne invite, nu ca alții

Scrisori către eleve.

Așa-i pentru femeile dela oraș care n'au loc, dar' acelea cari locuiesc prin orașele mai mici, sau chiar sate și zic tot așa, lăsându-și locul necultivat, acelea nu judecă bine. Și apoi nici „socoata” asta a efințății nu e totdeauna infalibilă. Să zicem că e așa, că se capătă legume în ori ce vreme și foarte ieftine; dar' pentru-ce să dăm noi crucerii când cu servitoarea, pe care și așa o plătim, putem lucra pământul de lângă casă? Și chiar de ar lucra mai mult, decât ar costa legumele, care le-ai cumpăra, totuși ai profitat, deoarece-ce grădina s'a lucrat și ea printre celelalte lucruri, cari n'au rămas nici ele îndărăt și nici mai nainte nu mergeau de nu lucram nimic în grădină!

Tot astfel stăm și cu cânepa. Am auzit zicându-se: „De ce să mai sămănăm cânepă, că e mult lucru cu ea, apoi căpătăm pânză destul de ieftină!”

Vezi, dragă, și aici greșesc femeile cari zicându-se: „De ce să mai sămănăm cânepă, că e mult lucru cu ea, apoi căpătăm pânză destul de ieftină!”

Vezi, dragă, și aici greșesc femeile cari așa vorbesc, odată pentru aceea, că pânza toarsă și țesută acasă este de zece ori mai

Fiind vorba despre asta, să-ți spun, iubita mea, o istorioară:

Au fost odată două prietene, Elvira și Valeria. Elvira încă de mică la casa părintească era curățică și sprintenă, încât nu numai lucrurile sale și le ținea în cea mai bună ordine, dar' venia în ajutor și fraților ei mai mici, ba chiar mamei sale în lucruri mai ușoare prin casă și bucătărie, ear' după-ce s'a dus la școală, era și acolo model de copilă bună, ordonată și diligență.

Valeria era o copilă lăsată în voia ei, comoadă, și așteptând să i se aducă toate de-a gata. Lucrurile ei erau totdeauna ca aruncate cu furca, cu surorile se certa dacă nu i dădeau tot ce le cerea și dacă nu-i săria la poruncă! De ajutor ceva prin casă, în bucătărie, nici ideie. La școală nu-și făcea temele, și dacă învățătoarea îi zicea ceva, se mieuna și se plângea la părinți că învățătoarea e rea, că e nedreaptă, că nu o iubeste.

An după an trece, în copilărie, repede ca visul, și Elvira și Valeria s'au făcut fete mari, și s'au dus la casele părinților.

Elvira se desvoltase o fată voinică și frumoasă, și i-se dusese vestea de isteță și harnică. Știau toți că ea ferbe, că singură își face hainele, că din laptele dela patru vaci tot ea adună smântâna, ea face utul, ea are găini, puș, cultivă grădina de legumi, ba că știe chiar țese și tot îi rămâne timp

și pentru cetit și musică, ba une-ori și țesură, și era pururea veselă și fericită!

Valeria era domnișoară în înțeleșul mamei, dar al cuvântului: anemică și nervoasă. Lucrul casei îi ținea de ceva sub demnitatea unei femei, care știe să cânte la pian și știe vorbi rău franțuzește. Când ieșea în grădină, are mânuși lungi, și nu umbra unde e soare, ca să-și rămână fața palidă, deci „interesantă”... E pururea „rău spusă”, și „nu crede că există fericire”, și dacă poate să existe, apoi sigur numai în societăți zgomotoase!... La petreceri apar în toaletele cele mai strălucitoare de mătășă grea. Tinerii serioși nu-i plac, că ea îndrăsnesc a-i contrazice câte-odată, și bine își petrece cu cei cari îi laudă toate nebuniile.

Uneori se întâlnea cu Elvira la câte-o petrecere, și atunci nu se putea mira de ce de mama Elvirei, de ce e așa sgarăită de ea, nu-i face haină de mătășă, ci o duce tot la batist alb, că doară e deja de nouă-șpezece ani și știe lumea că are din ce să-și facă.

Maria Cioban.

(Va urma.)

si sablon, ci pe cărți ilustrate. Avem
un suvenir și în album despre această
petrecere.
Îți scriu și eu deci tot pe cărți ilus-
trate. Știu că așa vei păstra mai cu drag
memoriile mele.

II. Știu că ești nerăbdătoare să afli
ce au fost la petrecere. Ți le înșir. Din-
cunoșterele noastre dela petrecerea din
Oradea (durere, dela anul nou nu s'a mai aran-
petrecere I): Dora Vuia, Hortense Miclea
Luca, aradans; din provincia: Cornelia Ho-
șan (Șiria) și Florica Ciorogariu (Sintea)...
Știași au făcut-o însă cele nou venite:
Marina Maria Cioban, directoara școlii de
Oradea, d-șcara Cornelia Muțiu, profesoară la
școala de d-șoarele: Hortense și
Bogdan (dela Șiria).

III. Cum vezi, n'am fost multe. Tu știi
ce mult ne bucurăm noi fetele, dacă
putem mai puțin, dar tineri să fie cât să
putem număra. Și așa a fost. De aceea
am și petrecut admirabil.

Damele — atâtea neveste tinere — care
gădau, altele au venit înadins să-și
dărească, au dansat și ele toate. Eată a-
cununa: d-nele Vuia, Miclea, Luca,
Hoșan, Herbay, Petran, Ispravnic, Pop,
Secula.

Toți și toate am petrecut până aproape
de orele două din noapte...

Cât despre suvenirul ce-l va fi dus
la care în suflăt, înțelegi bine, că nu se
putea încredința și cărții ilustrate.

Do-re-mi.

Ș O A P T E

In biserică.

Am intrat la chipul Maicei
Preacurate să mă plâng.
Că necazurile vi-șii
Mă doboară și mă sting.

Ș'am văzut lângă icoană
Un biet cerșitor plângând, --
Dar a Domnului voință
Cu evlavie laudând.

Am roșit, — și pocăită,
Lângă cerșitor am stat,
Mulțumind Puterii sfinte
Pentru toate ce 'm-a dat.
Maria Cioban.

Noutăți

Arad, 19 Noembrie n. 1900.

Parastas. Azi, la orele 10, s'a servit
biserică gr. or. (catedrala) din loc un pa-
parastas în memoria regretatei împărătese regine
Elisabeta, a cărei zi onomastică este

La parastas a asistat P. S. Sa Epi-
scopul Goldiș, corpul profesoral și învățătoresc,
precum și elevii și elevele dela Seminar, școala
de fete superioară și școlile primare.

Oaspeți înalți la Chișineu. Săm-
bătă, în 17 l. c. n., arhiducele Au-
gustin Iosif împreună cu cumnatul său,
principele Filip de Orleans au sosit
la Chișineu (comitatul Aradului), unde
se va arangea o mare vânătoare în
pădurile arhiducelui Iosif. A doua-zi,
ieri, a sosit acolo și arhiducele moș-
tenitor de tron Francisc Ferdinand,
soț de ministrul de honvezi, baron
Fejérváry.

Ciudățeniile dela mănăstirea H. Bo-
logului, despre care am scris în numărul
nostru din urmă, se refer la vremea când
administrarea acelei mănăstiri era în mâinile
actualului metropolit dela Sibiu.

Nu vrem să comitem indiscrețiune și
să discutăm în publicitate chestii, cari și
nu vor trebui să ajungă în desbaterea fo-
rurilor competente: în Consistor și Sinod.
Tinem să accentuăm însă ceea ce am afir-
mat înainte cu două ani: atât „Gazeta“, cât
și „Dreptatea“ erau subvenționate din banii
mănăstirii. Eată de ce și azi „Gazeta“ sus-
ține cu atâta încăpăținare pe Mețianu și
combate cu atâta răutate pe cei-ce, în
Dieceasa Aradului, au pus capăt sistemului
mețianist.

Krivány înaintea tribunalului.
Vineria trecută judele Ioan Földes
dela tribunalul regesc din Arad prin
decis a hotărât, ca pertractarea finală
în cauza criminală a celebrului defraud-
dant Krivány János să se înceapă în
ziua de 10 Decembrie st. n. la tribu-
nalul regesc din loc. Pertractarea, care
sigur va fi una din cele mai intere-
sante, va ține vr'o 4—5 zile.

Preot orbit la altar. Un cas de o ne-
obiceiuit de rară nenorocire s'a întâmplat
zilele acestea în Arad. Preotul romano-
catholic Eugen Tajthy dela biserica minorilor
din loc, servind Joia trecută la altar, de-
odată și după o dureroasă și puternică schin-
teliere de ochi, — și-a pierdut vederea cu
desăvârșire. A trebuit să părăsească altarul
și numai cu mare greutate a putut să iasă
din biserică. După părerea medicilor—span
foile locale — nu e nici o speranță, ca ne-
norocitul preot să-și mai recapete vre-odată
lumina ochi or.

Mișcarea populației României în
1899. Totalul căsătoriilor în România în-
treagă a fost în anul 1899 de 50.003. Naș-
terile au atins cifra de 250.318 suflete, din
cari 128.558 băieți și 121.769 fete. Morți în
țara întreagă au fost 164.900, din cari
86.509 bărbați și 78.391 femei. Dacă as-
mănăm numărul nașcuților cu al morților,
creșterea populației nașcuți mai mulți, ca
morți, în România a fost de 85.418 suflete.

Oradea mare — supărată. În urma unei
dispoziții a ministerului de război, școala
de voluntari din Oradea-mare în curând va
fi permutată la Dobrișin. Măsura aceasta a
produs mare nemulțumire în capitala Biho-
rului și foile de-acolo de zile întregi își
arată indignațiunea față de ministerul de
război. Școala pentru voluntari de 25 ani
exista deja în Oradea mare și ast-fel ordon-
nanța ministerului li-a venit Orăzenilor de
tot pe neașteptate.

Himen. Dl Mariu Tempea, candidat
de preot din Lugoj, și-a sârbat eri (18 l.
c) cununia cu d-șcara Cornelia, fiica d-lui
Teodor Cosma din Căpruța.

Concert în Săcărămb. Coral vocal al
bisericii gr.-orient. române din Săcărămb, sub
conducerea d-lui Inv. The Mihailu, arangiază
Sămbătă seara, la 24 Noembrie st. n. a. e.
în școala rom. gr.-or. din Săcărămb concert
împreună cu dans, după un program bine
ales și variat. Inceputul la 7 1/2 ore seara.
Prețul intrării: de persoană 1 cor., de fami-
lie la 3 persoane 2 cor. Suprasolviri se
primesc cu mulțumită și se vor cuita pe
cale ziaristică. Venitul curat este destinat
fondului corului.

Necrolog. Ni-se trimite trista veste, că
Simeon Oros, avocat în Șimleu și membru
ordinar al „Asociațiunii pentru literatura și
cultura poporului român“, după un morb
greu și îndelungat, a reposedat în 15 l. c. n.
în anul 59 al etății și al 28 al căsătoriei
sale. Înormântarea s'a făcut după ritul gr.
cath. în cimiterul comun din Șimleu, Săm-
bătă 17 Noembrie n. Fie-I somnul lin și po-
menizea eternă!

Papp Béla, după-cum se depe-
șează din Sătmár, va fi executat acolo
mâne (Marți), 20 l. c. n.

Căpitan trădător. Mai sunt Drey-
fuss-ii și'n alte părți ale lumii. Cel
puțin asta o spune următoarea depeșă
din New-York, cu data de 17 l. c. n.:
Guvernul american a pornit cercetare
aspră în cauza, de-a afla pe un oficer,
care a tradat foilor un secret, că a-
decă guvernului american i-s'au imbiat
spre cumpărare planuri de-ale tunurilor
franceze. Cel dintăiu bănuit de această
crimă de trădare este căpitanul Lewis
(de sigur Ovreu), care a și fost arestat.

Coroane false. În orașul Cașovia cir-
culă în mare măsură moedele de 5 coroane
falsificate. Zilele trecute a fost prins acolo
și arestat un falsificator în persoana lui
Fova Iozsef, tocmai când voia să-și scoată
un bileț la gară — cu asemenea coroane
false.

După închiderea expoziției din Paris.
Se știe, că Lunia trecută s'a făcut închi-
derea expoziției universale dela Paris. Ex-
poziția a fost cercetată de peste 55 mili-

oane vizitatori, dintre cari 49 milioane cu
bileț de intrare. Fiind-că expoziția s'a în-
cheiat fără deficit, în ședința de Luni a ca-
merii franceze a fost primită unanim propu-
nera deputatului Gerville Réache, de a
se aduce feliicitări organizatorilor expoziției
și tuturor, cari au contribuit la reușita ei.

Convocare. Subscrișiți, în conformitate
cu obligămintul luat asupra noastră, con-
voacă pe toți colegii cari au absolvat teo-
logia la Seminarul Andreian din Sibiu, în
anul 1894, la o întrunire frățească aici la
Sibiu pe 29 Noembrie st. v. 1900 la ședința
festivă arangeată în memoria Marelui An-
drei.

Apelând la încrederea iubitorilor colegi,
îi rugăm pe toți, să nu întrelase acest bun
prilegiu de întâlnire, pentru a ne renoi ve-
chile legături de prietenie, a ne da seamă
despre cele ce am făcut și dacă ne-am îm-
plinit cu conștiință devisa drapelului,
sub care ne-am grupat înainte cu 6 ani,
devisă, care sună:

„Păzește poruncile mele și vei trăi, și
cuvintele mele, ca lumina ochilor, înfășu-
rate la degetele tale și le serie pe lățimea
inimii tale“. Pilele lui Solomon.

Sibiu, 3 Noembrie, 1900.

Ioan Moța, paroch, Ioan Bercan, paroch,
Aron Roman, ipo-diacon, Maniu Lungu, Teo-
dor Orlea, Valeriu Arseniu.

Rugare. P. T. Domni, cărora s'a trimis
„Prospect și coală de subscriere“ pen-
tru subscrierea de acțiuni la înființarea
casă de păstrare „Buzieșana“ în Buziaș,
sunt rugați, ca în decurs de 8 zile să bine-
voiescă a ne retrimite acele Prospective,
pline s'au goale, ca să ne putem orienta în
privința numărului acțiunilor subscrise, cu
atât mai virtos, căci terminul de subscriere
a expirat la 1 Octomvie a. c. Buziaș, la 2
Noembrie 1900. Ioan Ciurciu, controlor.

Femeile din Rusia la tot casul sunt
mai favorizate de soarte în ce privește
avântul lor în știință. Ele vor pute adevă
să ajungă acolo mai curând decât în alte
țări a fi multămite în dorul lor, de-a cer-
ceta universități. Murind de curând în
Moscva bogatul neguțator Astrachov, el a
lăsat anume trei milioane de ruble, pentru-ca
din ele să se deschidă în Moscva o univer-
sitate numai pentru femei, unde să poată
înveța netulburate și negenate. Ministrul de
instrucțiune rusească luând în primire fun-
dațiunea, a spus, că în principiu e învoit
să impliniască voința testatorului.

Vieța regilor. Regele Alexandru al
Serbiei a făcut prin medicul seu de curte
întrebare la o societate de asigurare din
străinătate, că fire-ar aplecat să-i asigure
vieța pe un milion și jumătate de franci.
Societatea nu a primit ofertul, ear în moti-
varea refuzului zice că, după asasinarea re-
gelui Umberto, directoriul societății a enun-
țat principiul de a nu mai primi asigurări
pe viața domnitorilor. Ear aceasta sigur nu
mai pentru-că prea mult sunt expuși la
atentate.

Carte de bucate. În „Biblioteca
Noastră“ tocmai acum a eșit de sub
tipar partea II din „Poftă bună“,
carte de bucate, scrisă de Zotti Ho-
doș. Partea primă este deja foarte
răspândită; partea a doua, apărută
acum, conține o sută șeaze-zece de
rețete de bucate. Au trimis rețete
următoarele doamne și domnișoare:
Victoria Ardelean, Ada Bălaș, Nea
Călcuniar, Eliza Curta, Ida Faur,
Maria Ghidiu, Ana și Cornelia Hodoș,
Sidonia Maior, Letiția Oncu, Sofia
Pap, Livia Popovici ș. a. Ca și în
partea I, rețetele sunt scrise pe în-
țelesul tuturor. La sfârșit se dau și
câte-va menu-uri.

Partea a doua costă numai 28
cr. și 5 cr. porto. A se adresa de-a-
dreptul la d-na Z. Hodoș în Caran-
sebeș. Tot acolo se poate comanda și
partea I, trimițând cu mandat poștal
70 cr. și 5 cr. porto.

Un candidat de avocat român caută
aplicație în vre-o cancelarie advocațională. Cine
are trebuință, să se adreseze la redacția foii
noastre.

BIBLIOGRAFIE

Ioan Kalinderu: Portul bărbei și pēru-
lui la Romani. București 1900, 1 br. 40.

Marele om de bine, cum i se zice cu
drept cuvânt peste Carpați d-lui Kalinderu,
este o personalitate cu mult superioară de-
cât ca să nu illustreze diferite terene de ale
vieții publice.

Patriotul desinteresat, povătuitorul și
spriginitorul tuturor acțiunilor de bine, ini-
țiatorul de bibliotecă economică, școlară, etc.
se numără însă cu drept cuvânt și între sa-
vanții români.

Distins jurisconsult, istoric și archio-
log, în cariera sa literară-științifică ni-a îm-
bogățit literatura cu valoroase lucrări, în-
deosebi cercetări în domeniul instituțiilor
române.

De curind a apărut din peana sa stu-
dial asupra Portului bărbei și pēruului la Ro-
mani, un studiu pe cât de instructiv, pe atât
de interesant.

Coafarea, ca un mijloc de a înfrun-
seșea înfățișarea omenească, poate fi soco-
tită artă; artă, care urmărită prin schimbă-
rile prin cari trece, ne indică evoluarea gustu-
lului, — și ca atare ne reoglindește o serie
de preocupățiuni în succesiunea lor, oferin-
du-ne un element din desvoltarea istorică a
obiceiurilor și moravurilor.

Oferindu-ne totodată o basă de com-
parație pentru fixarea timpului din care pot
data diferite creațiuni de artă.

Lucrarea savantă a d-lui Kalinderu îm-
brățișează întreaga viață romană până la
Creștinism. Numeroase ilustrațiuni, după mo-
nede, busturi și statui, pe cari sapa scrută-
torilor le-a scos la iveală, ca să fie oglindă
trecutului, precum și cercetările celor mai
mari archiologi și numismați, formează ma-
terialul din care autorul cu un aparat știin-
țific și-a clădit studiul său.

Pe cât de prețioasă, pe atât de inte-
resantă și plăcută este la citit lucrarea dis-
tinsului academician.

S.

Ultim cuvânt.

Un anunț de căsătorie, dintr'o gazetă,
la „mica publicitate“:

„Un bărbat bine conservat, având din
o primă căsătorie 6 copii sănătoși, având
și o avere însemnată, ar dori să se căsă-
torească cu o domnișoară dintr'o familie
bună, aflându-se în aceleași condițiuni“.

Ultime știri.

Burii tot nu se lasă.

Londra, 17 Noembrie. Cu data 15 l.
c. i-se raportează din Durban ziarului
„Standard“: În districtul Standerton con-
tinuă încă ostilitățile. Burii de acolo s'au
alăturat din nou la comande.

Cu aceeași dată i-se raportează din
Pietermaritzburg ziarului „Daily Tele-
graph“: Garnisoana engleză din Vryheid
este impresurată de Buri, ea însă e pro-
văzută cu alimente pentru jumătate an.

Calendar peanul 1901

s'a pus sub presă

și va apare curând în editura

Tipografiei Diecesane

(Arad).

Material foarte variat cuprinzând:

- literatură,
- istorie,
- afaceri bisericesti,
- parte economică,
- tērgurile,
- povește de tot felul

și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Intre acestea: portretul P. S. Sale Epi-
scopului Goldiș. —

Dintre tablourile dela instalare, Prea
Sfântul Episcopi Popea și Goldiș pe pragul
bisericii (îmbrăcați în ornate), 8 chipuri cu
călăreții și mulțimea mare dela instalare;
biserică rom. ort. din Oradea (2 chipuri:
exteriorul și inconostasul bisericii!), mănăsti-
rea din Găiu etc. etc.

— Toate pe hârtie fină, încât ori-care
se va pute pune în ramă. —

Prețul calendarului va fi moderat, ca
și cel mai sêrac să și-l poată procura.

Celor cari vor desface din aceste ca-
lendar, se va da rabat. Se atrage atenția
d-lor preoți și învățători.

Editor: Aurel Popovici Barcianu.
Red. respuns: Ioan Russu Șirianu.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an . . . . . Cor. 20.—
Pe 1/2 an . . . . . 10.—
Pe 1/4 an . . . . . 5.—
Pe o lună . . . . . 2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

sunt și abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ab-

soi de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tivărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația
„TRIBUNEI POPORULUI“

Depositor de giuvaeruri, ciasornice și argintării.

Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare.

I. GRALLERT ȘI FIUL Fondat 1867

reparator și giuvaeriu A. 22 d. piața Andrássy Nr. 24.

Reparațiuni de tot felul de ciasornice și giuvaere să execute cu toată promptitudinea. **Cu prețurile cele mai moderate.**

Fondat 1867

479 — 18

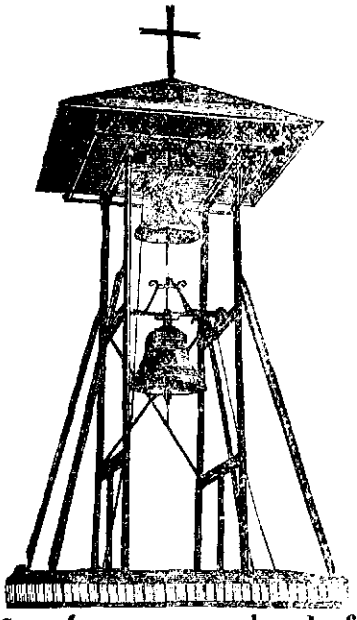
Premiat cu medalia cea mare mișneră la expoziția din Budapesta în 1896

Turnătorie de clopote și de metal
la lui

Antoniu Novotny

in Timisoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor: nouă precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mult an, provăzute cu adjuștări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurică în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt băute de o lăture prin ceea ce sunt măsurate de crepare. — Cu deosebire recomandă

clopote patentate găurite

de mine inventate și și de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechi, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechi. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre proadjuștarea clopotelor vechi cu adjuștare de fer bătut — ca și spre turnarea de toate de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

505 — 8

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2.50
8.) „Războiul pentru neatârnată“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	1.20	—
Prețul „Coroanei“	—	1.60
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secuța nasc. Truția	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz	—	1.20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, privesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.